

EUSKERAZKO IPUI BERRIYAK.¹AZALKAYA: **Kontuchoak.****Arratoiak eta Katuba.**

Arratoi bi bizitzen
 ziranak chit ondo,
 etziran aserratu
 izan oi egundo.
 Etzuten uzten iñoiz
 bat besteak bakar,
 begiyetan piyatu
 ezin zuten alkar.
 Bada alakoa zan
 maitetasun piña,
 bientzat bat zan poza,
 bientzat bat miña.
 Egiñak zeuzkatela
 milla juramentu,
 etzutela bear, itz
 emanik ukatu;
 au zan: iñoiz gertatzen
 baziran esturan,
 biyak irten edo ill
 biar zutela an.

Modu ontan zirala
 gau bat zan irichi,
 ziranak ganbaratik
 bizitzara jachi;
 eta billaturikan
 lokarri zar bat an,
 kakora ziran igo
 lokarri zar artan;
 non erasorik gogoz
 ango urdaiyari,
 ezpain bizarrak apain
 baitzituzten jarri.
 Jaisten ziran denboran
 asi, andik beera,
 katu aundi bat irten
 zitzaien bidera;
 eta bera ikustez
 ibaraturikan,
 ez gora, ta ez bera,
 gelditu ziran an.

(1) Fábulas señaladas con PREMIO EXTRAORDINARIO en los Juegos florales celebrados en esta Ciudad en 1885. (Véase pág. 112 del tomo anterior.)

Orduban esan ziyen
 katubak azpitik:
 —ez izutu gazteak
 batere nigatik,
 jechi zindezketeke
 beldur gabetanik,
 zuekin adiskide
 baitet izan nai nik.—
 Bañan buruz bez zeuden
 aiek lokarriyan,
 nola ertatzen ziran
 estur larriyan;
 lokari ya goikoak
 ebakirik beetik,
 azpikoa *pitipun*

erori zan goitik,
 eta artzearekin—
 bat katubak ura,
 bestea saltatu ta
 sartu zan zulora.

.....

Gure artean ere
 baititezke izan,
 alkar maiteak nola
 arratoinen gisan;
 egiñaz biotzetik
 milla juramentu,
 esturan animatik
 ditzaten ukatu.

RAMON ARTOLA.

